

[Poul Hartling.]

Derfor var det korrekt, når venstre gjorde det til et af valgets spørgsmål. De partier, der søgte at undgå det, fordi de ikke ville tage klar stilling, kom i virkeligheden til at sætte hele sagen i et forkert lys, og de medvirkede til at gøre vælgerne usikre og tvivlrådige.

Efter en markedsdebat underskrev regeringen traktaten i januar 1972. Ratificeringen blev vedtaget i september med 141 stemmer mod 34, og denne ratificering blev altså godkendt med et stort flertal af befolkningen den 2. oktober. Dermed er en lang og bevæget debat til ende. Mange, også mange uden for de aktive politikeres kreds, har engageret sig stærkt i denne debat. Jeg synes, det skal siges i dag, at det er godt, at den politiske interesse således er blevet levende. Mange, både tilhængere og modstandere, har ofret tid og kræfter og sparepenge på at slå til lyd for deres standpunkt. Bortset fra enkelte vildskud har vi haft en saglig og indgående debat. Det bekræftede sig gang på gang, at vi kunne tale sammen. Det må nu, da afgørelsen er truffet, være en opgave at holde denne politiske debat levende, ikke om det spørgsmål, der er afgjort, men i det hele taget. Det vil være til gavn for det danske demokrati, og det kunne måske også få virkning i gavnlig demokratisk retning på det fællesskab, som vi nu skal samarbejde i.

Men EF-afgørelsen er ikke bare en slutsten, det er også en begyndelse. Dansk økonomi og dansk politik har fra nu af en ny baggrund eller en ny ramme, som betyder nye muligheder og nye udfordringer. Det gælder politisk. Den vigtigste del af dansk udenrigspolitik er, når alt kommer til alt, Europapolitikken. Den skal ikke føres i EF's organer, men den drøftes imellem de samme lande, som nu er medlemmer af EF, i udenrigsministermøder, udenrigsministermøder, som principielt ligner de nordiske, der naturligvis skal fortsætte.

Disse udenrigspolitiske drøftelser i Europa og i Norden omfatter kun demokratiske lande. De har også et ord at sige i verden, og det må være i Danmarks interesse at styrke de demokratiske røster i det store udenrigspolitiske kor. Derfor hører vort land naturligt hjemme i denne europæiske demokratiske sammenhæng, sådan som vi

også gør det i den demokratiske nordiske sammenhæng. Dette informative og pragmatiske samarbejde kan være med til at give dansk udenrigspolitik en ny dimension. Folketinget får ikke et reduceret, men et forøget ansvar, for det får nu et direkte medansvar for at tage stilling til europæiske spørgsmål og for at være med til at præge Vesteuropas stilling til de udenrigspolitiske problemer.

Vi har så ofte set, at det har været lettere for nogle her i landet at tage stilling til fjerne problemer, som vi ikke havde noget særlig solidt grundlag for at bedømme, og som vi roligt kunne tage en eller anden stærkt følelsesmæssigt betinget stilling til, fordi vi hverken havde noget direkte ansvar eller nogen indflydelse på tingene. Det har ikke altid styrket respekten for udenrigspolitiske udtalelser fra Danmark.

De nære problemer, dem i Europa, dem i Europas nærhed, har vi taget langt mere forsigtigt på, og undertiden har vi undladt at markere os. Et tættere samarbejde vil i højere grad end før tvinge os til at tage medansvar. Jeg anser dette for et gode. Det vil give vore debatter også her i tinget et mere realistisk præg.

Må jeg i denne forbindelse sige, at åbningstalens klare bekræftelse af, at det stadig er dansk sikkerhedspolitik grundlag, at Danmark er medlem af NATO, hilser venstre med tilfredshed og tilslutning. Regeringen vil fortsat arbejde for bred enighed om hovedlinjerne i dansk udenrigspolitik, står der i åbningstalen. Deri er venstre enig. Den tvivl, der undertiden har kunnet rejses herom, stammer ikke fra venstre. Det hedder videre, at Danmark skal gøre sine udenrigspolitiske synspunkter gældende. Skal der være sammenhæng i tingene, må det vel være de udenrigspolitiske synspunkter, som der er bred enighed om, og ikke synspunkter, som kun lige akkurat kan samle flertal her i salen.

Jeg skal i øvrigt gemme de udenrigspolitiske spørgsmål til en kommende udenrigspolitisk debat og endnu blot understrege, at det er vigtigt og af interesse for hele folkettinget, hvordan regeringen nu vil bemande de poster, som tilfalder Danmark i det europæiske samarbejde. Meget vil afhænge af, om regeringen her vil se bort fra alle andre hensyn end det ene at give Danmark en så